

LIFETECH

LIFETECH

Kelly CJW Ruigrok

1. **BRAINTECH**
2. **BRAINTECH II**
3. **De Pijnappelklier, De zetel van de Ziel**
4. **De Ziel**
5. **Het gewicht van je Ziel**
6. **Menselijk Bewustzijn**
7. **Het Assemblage Punt**
8. **Planetair Bewustzijn**
9. **De Boom van Sepiroth**
10. **4 Kasten**
11. **Wat is Dood**
12. **Karma en Karmische interactie.**
13. **Vitale levensplan**
14. **Het doel en gevoel van ontwikkeling (spirituele ontwikkeling)**
15. **2 Ringen van Kracht van de Mens**
16. **Pseudo Schepper**
17. **Aardse Chakras en Vortexen – Het Energienetwerk van de aarde**
18. **Het Verloren Akkoord der Creatie**
19. **De Steen der Wijzen**
20. **De Heilige Graal**
21. **Ark Des Verbonds**
22. **Activeer je Pijnappelklier**
23. **Reinig je Pijnappelklier**
24. **Hoe train je je Pijnappelklier**
25. **FREE your SOUL (uit de Emerald tabletten)**
26. **De Heilige Krachten van Menstratiebloed**
27. **Cursus LifeTech op Lifetech.nu**

1. BRAINTECH

“De Grote Drie” – zijn, om praktische redenen, de basis voor onze psychologische realiteit.. nouja, eigenlijk.. onze waargenomen realiteit op elk niveau. Het is vrij beperkend om te zeggen dat het alleen onze psychologische realiteit is omdat ik geloof dat alles met elkaar te maken heeft. Je kan het fysieke en het niet-fysieke niet zomaar scheiden, net zoals het psychologische en het spirituele. Dat zou net zoiets zijn als alleen maar kop of munt willen hebben. Als je een muntje opgooit doen beide kanten even hard mee.

Nadat je dit hoofdstuk hebt gelezen, zal je een van de geheimen bezitten waarmee je een geweldig leven kan creëren.. en daarna heb je een fundering om op te bouwen. Het is een beetje alsof.. Ik geef je de blauwdrukken (het model), jij zorgt voor het materiaal (je levenservaring). Samen bouwen een fantastische plek voor jou om te leven en groeien.

Je zult alle vaardigheden en de benodigde training krijgen om het zelf aan te passen of er zelfs een of twee dingen aan toe te voegen op een later moment als je dat wilt.

Goed, wat houden deze Unplugged Honden Dromen dan in? Ik ben blij dat je het vraagt. Het is, beste vrienden, de basis voor onze waargenomen en ervaren realiteit. Elk woord staat voor een van “De Grote Drie” concepten die ik eerder noemde. De simpele zin.. “Ongeplugde Honden Dromen” kan worden gebruikt door elk van ons om ons eraan te herinneren wat ons ervan weerhoudt om te krijgen wat we willen in het leven.

Als we ons dit eenmaal herinneren, kunnen we sommige gewoonten veranderen en sommige activiteiten ondernemen die ons zullen brengen wat het ook maar is dat we willen. Om te begrijpen wat ik bedoel, zal ik je drie korte verhalen vertellen. Al deze drie verhalen zijn gebaseerd op drie gescheiden en niet gerelateerde onderzoeksprojecten die in de laatste drie decennia plaatsvonden. Wanneer de resultaten van deze projecten samengevoegd op een bepaalde manier, zullen ze een beeld creëren en een mogelijke uitleg over waarom de dingen zijn zoals ze zijn hier op aarde. Uiteindelijk wijzen ze op een niet te ontkennen, onweerlegbare *mogelijke* manier om naar het leven en het universum te kijken.

Zoals ik al opmerkte tijdens de introductie, claim ik niet om “De” waarheid of “De” manier te verkondigen.. Ik geef simpelweg een “**Mogelijke**” manier om naar het leven te kijken. Het kan gebruikt worden als een filteringssysteem om een nieuw perspectief op het leven te bieden. Dus hier gaan we.

Unplugged

Het eerste woord in onze zin is *Unplugged*. De volgende paragraaf zal een eerste reeks aan wetenschappelijke bevindingen omschrijven die het woord “Unplugged” zal vertegenwoordigen.

Om deze bevindingen te begrijpen moeten we het eerst hebben over iets dat *zelfspraak* genoemd wordt.

Ieder van ons heeft een stem in zijn of haar hoofd die de hele dag tegen ons spreekt. Ik kan me zomaar voorstellen dat iemand die dit leest tegen zichzelf zegt “Waar heeft ie het over?” dat is dus de stem, die net die vraag stelde, waar ik het specifiek over heb. Die stem spreekt de hele tijd tegen ons. Deze innerlijke dialoog gaat dag en nacht door, maakt opmerkingen, slaat informatie op, doet wat het doet. De stem, of deze innerlijke dialoog, wordt in de wetenschap de sub-vocalisatie of zelfspraak genoemd. Deze sub-vocalisaties, zelfpraat of gedachtevormen vinden in een hoog tempo plaats; in feite in zo’n hoog tempo dat we het de meeste keren niet horen. Als ik zeg snel, zoals bijvoorbeeld een heel snel pratende veilingmeester, bedenk dan dat je geest nog minstens vier keer zo snel kan denken.

Dat betekent dat terwijl we naar iemand aan het luisteren zijn, we tegelijkertijd aan het praten en luisteren zijn naar onszelf, mening vormen en antwoorden bedenken, en dat vier keer zo snel dan zij aan het praten zijn. Onderzoek wijst uit dat we tijdens een gesprek in feite meer naar onszelf luisteren dan naar de persoon waarmee we aan het praten zijn.

Of we nu met iemand in gesprek zijn of niet, de snelheid van onze zelfpraat is verbazingwekkend. Ik heb begrepen dat elk van ons miljarden neurale impulsen krijgt, en dat een deel van deze miljarden impulsen er zijn om te bepalen dat onze hersenen leven. Je moet een minimum van ongeveer 90 van deze specifieke hersenimpulsen per minuut krijgen, of de hersenen worden als dood gezien. En je weet wat er gebeurt als de dokters bepalen dat je hersendood bent: ze unpluggen je.

Wat daarna gebeurt is een onderwerp voor weer een ander boek.

Negentig hersenimpulsen per minuut dus; dat is ongeveer anderhalve impuls per seconde. Blijkbaar gaan deze de hele dag door en op het moment dat er 24 uur voorbij is, hebben zich ergens rond een minimum van 130.000 impulsen voorgedaan.

Onder deze hersenimpulsen bevindt zich de zelfpraat. Huidig onderzoek geeft aan dat we ongeveer 35 gedachtevormen per minuut hebben. Wanneer we dat extrapoleren naar een periode van 24 uur komt dat neer op een geschatte 50.000 gedachtevormen elke dag weer. Waar hebben we het in godsnaam allemaal met onszelf over?

Het volgende gedeelte kan een verbluffende openbaring zijn. De wetenschap heeft uitgewezen dat van deze 50.000 gedachtevormen, ongeveer 80 procent, of 40.000, negatief of beperkend zijn op een of andere manier.

Maar wacht, dat is nog niet alles. Van deze 50.000 gedachtevormen die automatisch de hele dag door plaatsvinden bij een gemiddeld mens, die luistert naar zijn sub-vocalisaties, of zelfpraat, die net zoals jij en ik naar zichzelf luistert en ermee in gesprek gaat – is zich

slechts bewust van vijf procent van zijn dialoog. Dat is NUL vijf. Heb je hem?
De gemiddelde persoon interacteert met ongeveer vijf procent van zijn of haar gedachten.
De andere 95 procent doen zich voor zonder aandacht of richting. Ze gebeuren gewoon!
Dat betekent dat van de 50.000 sub-vocalisaties of zelfpraat die er plaatsvinden gedurende de dag, we ons bewust zijn – en interacteren met – ongeveer 2500 hiervan. Ik herhaal: van de 50.000 gedachtevormen luisteren we alleen naar, en interacteren we bewust met, ongeveer 2500 gedachtevormen.

Maar wacht, dat is nog steeds niet alles. Van deze 2500 gedachtevormen waarmee we interacteren, is 80 procent, of 2000, negatief of beperkend op een of andere manier. Dus elke dag hebben we 2000 negatieve gedachten tegenover slechts 500 positieve. Dat is een ratio van vier op een. Als je erover spreekt in termen van touwtrekken, welke kant denk je dat er aan het winnen is?

Ik zeg bijvoorbeeld tegen mezelf:

“Ik ga een boek schrijven.”

En dan antwoorden mijn hersenen met:

“Dat kan je helemaal niet. Ben je gek geworden? Waarom denk je dat jij dat kan doen?

Als het zo makkelijk was zo iedereen het wel doen.”

Je eigen hersenen worstelen op dit moment waarschijnlijk met deze statistieken. Een deel van je gedachten wil dit horen, maar een veel groter deel probeert je over te halen om iets anders te denken. De hele dag door hebben we ervaringen met dit intern getouwtrek. Wat mij echt raak is dat we slechts van vijf procent bewust zijn.

Dus om het samen te vatten, 50.000 gedachtevormen per dag, 80 procent of 40.000 zijn negatief of beperkend. Van deze 50.000 zijn we ons van vijf procent, of 2500, bewust, waarvan 80 procent, of 2000, op een of andere manier negatief of beperkend zijn. Dus voor elke 500 positieve gedachten, hebben we eerste 2000 negatieve moeten verduren.

Hoe laten we dit stoppen? Hoe zetten we het uit? Waar is de knop? Kunnen we het niet gewoon unpluggen?

Jammer genoeg is het antwoord nee. We kunnen het niet unpluggen. Iemand kan zich *ervan* unpluggen, maar iemand kan *het* niet unpluggen. Nogmaals je kunt je *ervan* unpluggen, maar niet *het* unpluggen. Als je het zou unpluggen, zou je jezelf unpluggen.. wat wederom een onderwerp is voor een heel nieuw boek.. en trouwens..

Dan zou je niet in staat zijn om de informatie in dit boek in je voordeel te gebruiken.

Dus om samengevat.. we denken en praten de hele dag met onszelf door zelfpraat, elke dag weer.. en onze negatieve gedachten komen vier keer zo vaak voor als onze positieve gedachten.

Tot zover.. dat is het eerste deel van “De Grote Drie”. Het woord *Unplugged* staat voor alle informatie. Laten we nu verder gaan met het volgende stukje in de puzzel.

Honden

De volgende informatie zal worden geassocieerd met het woord *Hond* en vertegenwoordigt het tweede stukje in onze “Grote Drie” puzzel.

Experimentele psychologen zijn een nuttig soort. Dankzij hun inspanning in het lab kunnen we een hoop leren. Je kunt het wel of niet eens zijn met de methoden die ze gebruiken, en de meeste dierenliefhebbers zijn dat niet, maar in ieder geval kunnen we ons voordeel doen met hun bevindingen.

In het volgende voorbeeld ontdekken we een belangrijk deel van “De Grote Drie.”

Een aantal jaar geleden bouwde een onderzoeksteam een groot hondendoolhof. Een metalen plateau werd op de vloer gelegd waarmee elektrische schokken konden worden verspreid.

Het volgende ingrediënt van die experiment was een hond. De onderzoekers plaatsten de hond aan het begin van het doolhof en gaven hem een elektrische schok via zijn poten.

Zoals te verwachten viel, rende de hond met zijn staart tussen de benen het doolhof in.

Keer op keer bewezen de wetenschappers dat wanneer een hond aan de ene kant van het doolhof wordt geplaatst en een elektrische schok krijg, deze door het doolhof zal rennen om maar zo snel mogelijk weg te zijn van de schok.

Lijkt allemaal heel redelijk vanuit de hond gezien. Ik bedoel.. ik zou hetzelfde doen. Wat duidelijk was gemaakt.. was dat wanneer het een hond ongemakkelijk wordt gemaakt door elektrische schokken aan zijn poten toe te dienen, deze weg zal rennen van de plaats waar hij de schok kreeg om een veiligere plek te vinden waar hij geen schokken meer zal krijgen.

Vrij simpel toch? Je weet wel... stimuli/reactie

Het volgende deel van het experiment is echter nogal naar.. en ik moet dit met je delen om een belangrijk punt te kunnen maken. Vergeef dat ik deze beelden oproep, toch hoop ik dat het altijd je bij zal blijven waardoor je begrijpt in wat voor netelige situatie wij mensen ons bevinden.

Wat de wetenschappers vervolgens deden was vrij smerig. Ze namen ons kleine hondje en plaatsten hem in een harnas. Het harnas was als een dwangbuis en maakte het onmogelijk voor de hond om zich te bewegen. Nadat ons hondje immobiel was gemaakt, begon het tweede deel van het experiment.

Ze plaatsten de hond wederom in het doolhof en gaven elektrische schokken aan zijn pootjes. Telkens weer, opnieuw en opnieuw, herhaalde ze de schokbehandeling. Elke keer als de hond probeerde te ontsnappen, hoe hard hij ook probeerde, hield het harnas hem aan zijn lot vast. Na een tijdje gaf de hond uiteindelijk op. Hij bleef gewoon passief staan en ontving de schokken. Hoe vaak ze de viervoeter ook schokken gaven, hij probeer helemaal niets meer te doen.

De cruciale bevindingen die uit deze wreedheid kwamen, deden zich voor in de volgende fase van het experiment.

De wetenschapper onttdeed de hond van zijn harnas en plaatste hem wederom in het doolhof. De gebruikelijke procedure werd toegepast, ze drukten op de knop, de hond kreeg een schok, en tot hun verbazing bleef die gewoon staan. Hij bewoog niet. Ze herhaalden het programma, schok na schok, en de hond bleef simpelweg staan terwijl hij passief de brute behandeling onderging. Hoewel hij totaal niet vastgebonden was, vrij om weg te rennen, bleef hij gewoon staan, helemaal niets probeerend.

Dit experiment en de reactie van de hond werden bekend als het “Aangeleerde Hulpeloosheid Fenomeen”. De hond eerder had aangeleerd om weg te rennen van de schok, maar nadat hij een harnas had gekregen en het hem herhaaldelijk niet lukte om te ontsnappen, gaf hij het simpelweg op. Zelfs nadat de beperking was weggehaald, weigerde de hond om afstand te doen van zijn eerdere vastgebonden realiteit. Hij was volkomen vrij om weg te rennen, maar deed dat echter niet.

Dus tot zover. Dat was het tweede deel van “De Grote Drie”. Het woord *Hond* representeert alle informatie. Het woord *Hond* representeert het aangeleerde hulpeloosheidfenomeen.

Dromen

Hoewel de vorige twee delen onderzoek en beelden bevatten die op zichzelf al belangrijk zijn, zorgen dit onderzoek en de verklaringen daarna voor een compleet beeld van de Unplugged Honden Dromen.

Tijdens de vroege jaren 70 besloten onderzoekers dat ze dromen wilden onderzoeken, of specifieker wat voor effect dromen en de daarmee geassocieerde hersengolven hadden op het dagelijks leven.

Eerdere experimenten op dit gebied hadden aangetoond dat wij (mensen) elke nacht dromen. Hoewel we niet alles herinneren, dromen ons brein elke nacht weer. Of we het nu leuk vinden of niet, ons brein doet gewoon zijn ding.

Nu wilden wetenschappers weten waarom. Waarom dromen we? Welk doel dient het dromen? Hoe beïnvloeden dromen ons? Wat gebeurt er als we niet dromen? Bla bla bla, de echte vraag was, “Wat gebeurt er hier in godsnaam, en hoe doen we dit?”~

Kijk, in die tijd hadden wetenschappers niet alle moderne geavanceerde instrumenten die ze tegenwoordig hebben. Om het doel van dromen beter te begrijpen en wat voor effect het heeft op ons dagelijkse levens, besloten de onderzoekers dat ze het droomloze brein gingen onderzoeken. Om dit te kunnen doen moesten ze een experiment bedenken dat mensen van dromen zou onthouden. Door deze droomloze breinen te bestuderen, hoopten de wetenschapper verschillen te vinden in het wakkere brein, zodat ze konden bepalen wat voor rol dromen spelen in de opbouw en ontwikkeling van onze dagelijkse levens.

Kort gezegd, hoe dromen ons wakkere leven beïnvloeden.